

กิ่งพงศาวดารจัน

แผ่นดินชิง

ເງິນ

ช่วยช่วยกัน

(ต่อจาก วันที่ ๑๘ กันยายน)

ครั้นคนไข้ ไปตามหมอมานั่งก้นให้ลงมือตรวจ ชี้น
 ส่งงวนก็ ยั่วเข้าไปจนชีพจรระตะ ก็รู้ว่าไม่มีอาการ
 บั้วยหนักหนา จึงบอกแก่สามหมอว่า บุตรของท่านไม่มี
 อาการบั้วยที่จะนำชีวิตคืนได้มิได้ เบนแก่เอื้อตม
 ซ้อมไปบ้างด้วยการชดเชน ถอดอาหาร เปนเหตุให้กิน
 สามหมอใด ทั้งยังไม่วางใจถึงชีวิตว่า ท่านชีนเสได้
 ตรวจละเอียดถี่ๆ ชี้นส่งงวนก็ ยั่วซ้ำพาเจ้าโคตรจ
 ถวนถี่ๆ เห็นว่าบุตรของท่านไม่มีโรคอะไรที่เป็น
 มืดให้หายหมอมองตรงหน้า ชี้นให้หมอนม่นม่นบรจกบ
 ด้วย ความละเอียดรอบคอบ จึงจะเปน ที่นิยมหนัก ของ
 ราษฎร ชาวเจ้าหนัก ได้ ทักในทางหมอมานานแล้ว
 เมื่อนำพาเข้ามาซื้อเสียงเสียหายอยู่แต่ประการใด ที่ไหน
 ท่านจะให้คนไข้ รับ มาตรวจอาการบั้วยของบุตรท่านแล้ว
 ขอท่านอย่าได้วิตกเลย ซึ่งบุตรท่านมีอาการอ่อนเปลี้ย
 ชุมขัดไปนั้น คงเปนด้วยโรคความคึกคักเกินไปโดย
 สัมความ คึกนั้น จึงเกิดเปนโรคหัวใจ ถ้าท่านจะ
 รักษาให้หายต้องปฏิบัติให้มันใจทุกประการ มิฉะนั้น
 ถึงจะ ได้บั้งฉกรรมาปรุงยารักษา ก็เห็นโรคจะหายบรรเทา
 ลงไม่ สามหมอใด ทั้ง ชี้นส่งงวนก็ ยั่วแจ้งเงาแจ้งถึง
 นึกถึงดาววีก จึงให้เงาแก่ชีนส่งงวน ยกหน้าเห็บ
 คำตรวจความคึกคัก ครั้น ชี้นส่งงวนก็ ถากลงไป
 แล้ว สามหมอจะลึกลับกำพวดของชีนส่งงวนก็ ซึ่ง
 ว่าบุตรีของตัวเปนไข้ไป จึงคิดว่าทั้งงวนก็ ถากแล้วนี้
 ชี้นจะมีความหมายว่า ถากรากไปหมดราก็ หนีง
 ที่ไหนอยู่ ตักคนหนึ่งเปนแน่ แต่ทั้งงวนก็ ย่อมถากออก
 ออกมากรๆ ที่ ค่อยเปนนี้ ใหญ่มีความคึกคักรอบคอบ
 ทั้งเป้นที่เกรงใจเราอยู่ จำเราจะต้องไปหาช่วยแทน
 ดู เพื่อว่าเราจะมิอับชยอย่างใดช่วยกาคิดโรคครอม
 ใจ ของถากเราได้บ้าง คิด แล้วสามหมอที่ลึกลับไป
 ทางหลังบ้าน

อันเรหฺนุนั้น เป็น กุณฺธิ์ที่ไว้ใจของ สามี
หอย มีนิสัยใจคอเหมือนกันนาย ในการทํากิจการคิด
ราชการ ทุกอย่าง สามีหอยก็ได้อาศัยปัญญาความ
คิดของ เรหฺนุนั้น จึง เป็น คน รัก ชอบ ไว้ อดิน
ส่น ของ สามีหอย เป็น อัน มาก ได้ จัก หวัง หวัง
หนึ่งให้ เรหฺนุนั้น ได้ กับ หวัง ที่ว่า การทาง หัดบ้าน ไม่
ประปรายนัก ไต อันนั้นเรหฺนุนั้น ว่า สามีหอยมาหา จึง
รีบออกมาต้อนรับเจ้าไปนั่งข้าง ใน แล้วถามว่า ไต หิน
มาหาข้าพเจ้าด้วยมี กิจธุระประการใดฤฯ สามีหอย
ว่า ข้าพเจ้ามีธุระสำคัญ เกือบกับความเป็นความตาย จึง
มาปรึกษาขอความช่วยเหลือของท่าน เรหฺนุนั้นได้
หินจะไว้ สตรีอยู่ หรือข้าพเจ้าด้วยกิจการสิ่งใดขอ
ให้บอกไปเถิด สามีหอยจึงเล่าเอาที่มาป่วยของวันเกิด
แสดงตามที่ ชื่นแสงวันกั ยศตนนั้นไว้ นั้นให้เรหฺนุนั้น พึง
ประการ แล้วพูดคือไปว่า ข้าพเจ้ามีความทุกข์ข้าพเจ้า
คงหวั่นกลัว ห่วงอยู่ สักคนหนึ่ง แต่ครั้นข้าพเจ้า จะ
ไปปล่อยตามเอง ก็ ที่ไหนจะนึก จะยอม บอกตาม
จริง ด้วยบรรพตราชารุณนั้น มุ่ยอมมีความตายแสดงอ
เกรงอยู่ คงจะไม่บอกความอันเกิดตามมารดา ถ้า
มันเป็นคนอื่นที่เขาไว้ใจก็เห็นจะไม่ฟัง ข้าพเจ้า
คิดเห็นเช่นนั้น จึงมาขอความช่วยเหลือของท่าน ให้ต้อง

ไปรับอุปมาต่อจากคุณ จันทัก คงอะไร มีคนบ้างอาพา
แต่ท่านเบนเน เรนูนจึงว่า เรื่องราวแต่เท่านั้น ได้ห็น
ไม่ต้องอันใดออก ตกเป็นพนักงานข้าเจ้าทั้งนี้
ค้นเอาความจริงจากก้นใจเอง ผ่านหวนได้ พึงค้น
ก็มีความยินดี จึงสาธเนตออกจากห้องไป

ฝ่ายเร่ร่อน ครั้นผ่านห้วยถอยไปแล้ว ก็มาจนถึงผดุง
 เตือกทางเก่าใหม่ แล้วครึ่งปีที่ห้องนอนของจันทัก เห็น
 จันทักกำลังนั่งผ้าผืนนอนขวางอยู่ จึงเข้าไปปลอบ
 โทมถามว่า คงไม่สบายเจ็บป่วย เป็นอะไร กระบอก
 ครอบบอกให้ข้าพเจ้าทราบ เพื่อจะมีทาง ช่วยเสียยักษิน
 อย่างไรได้บ้าง จันทักนอนหลับตาอยู่ แคใจนั้นหา
 หลับไม่ ครั้นแว่ดูเตียงเร่ร่อนเข้ามาตามคางนั้ง จึงดูกรัน
 นั้งด้วยความเกรงใจแล้วพูดว่า ซึ่งท่านอยู่ท่ามาเขื่อน
 ข้าพเจ้าเป็นบุญคุณนักหนา อันอาการป่วยของข้าพเจ้า
 ครั้นเห็นชีวิตจะไม่ยืนยาว ไปถึงไหนเสียแล้ว ด้วยผู้
 หนักใจเหมือนใครเขาอกหนัก มาวางทับไว้บนอก ถึง
 จะได้อาภัพยามีบรรพราชนกทั้งไม่หายเป็นแน่ ข้าพ
 เจ้าทงกวนเกิดมาเพื่อเสียเปล่า บิดามารดาได้อุปการะ
 เลี้ยงดูจนหมยว่วจะให้ เป็นมือเปล่าทำงาน ในเมื่อยามแก่
 แก้ว มีพระเศพรพระคุณอยู่ เสมอด้วยฟ้าดิน แต่ข้าพ
 เจ้ายังหาทักจะได้อ่องพระเศพรพระคุณไม่ ก็พินิจจะ
 มาถึงความแตกบ่เสียดังนี้ เป็นที่น่า โศรณยิ่งนัก

เร่ร่อน จึงว่า กังจ้ออย่าเพ้อเบร่ ทุกวันมันคืน
ไปก่อนไร เลย เห็นมดแค่เพียงเท่านี้ ข้าพเจ้าเห็น
ยังมีพื่อเบร่โรคอก อันอาหาร โรคของกั๊กฉื่อนั้น มัน
ยักพื่อ จระกิมไม่หาย ยารานาของข้าพเจ้ากั๊กฉื่อนมันพอจะ
รักษาได้ อยู่ แต่กั๊กฉื่อน ทิวาง กับยี่ฮ่ง บ่พื่อนั้น ข้าพ
เจ้าจะอดถ้าเบร่ขี้ ยากออกเดียวเอง ข้าพเจ้าฟังตามเสียง
ของกังจ้อ เห็นว่าน่าจะมี เลศพื่อน อยู่ ข้าพเจ้ารอทหาย
ใจว่าง กั๊กฉื่อนมีความรักพื่อใจ มีหญิง ที่ โหน อยู่ ตัก
รายหนึ่งเบร่เน่ หากแต่กั๊กฉื่อนความกระดากอายอยู่
จึงไม่กล้าบอกเล่าแก่ใคร ตรงๆ เท่านั้นฉื่อนข้าพเจ้า
นั้นเบร่ หม่น มีเคยเป็นหัวอกอันเดียวกับกั๊กฉื่อนมาหนึ่ง
กัน แต่การ เร่ร่อนเมื่อมาคิด อีก ที่หนึ่ง ก็ ไม่เห็นจะ
เบร่การประหลาดอะไร ด้วยคนเราไม่ว่ามีใครเร่
ไร ย่อมต้องมีผัวเมีย ด้วยกันทั้งหมด ถ้า
เราเร่ร่อนมันง่ายการกระดากอาย ก็ที่โหนการจึงสำเร็จ
ได้ เบร่เรียนเห็นคนคนเป็นโรคเร่ร่อนกั๊กฉื่อนข้าพเจ้า
หมอด โรคนี้ก็มีแต่จะกำเริบวันทุกอันฉื่อน อันความ
โง่ของกังจ้อมันเบร่เรื่องที่ไม่ควรจะปิดบังไว้ ฉื่อนมัน
จ้องกั๊ก ก็พื่อเร่ร่อนทุกแห่งไป แต่อธิบาย ด้วยอัย
คำไหวหวังข้าพเจ้าจึงนึกเห็นจริง ทำให้หมดความ
อายกั๊กฉื่อนไป จึงมีวันหนึ่ง ด้วยเห็นว่างเร่ร่อนอาจ
ช่วยคนได้ จึงพูดว่า ซึ่งทำมันมีความกรุณา เขายักก็ยิ่ง
กว่ายักพื่อนมาวางจันดุกกับ โรคของข้าพเจ้าฉัน นั้นว่า
เบร่เบร่คุณเหตุที่เบร่เรียนได้ แล้วจึงกั๊กฉื่อนเขาเองก็
แต่ก็เห็นน่าเม่งๆ แต่มีความรักใคร่ฉันไม่ สมาย ต้องตา
อาจารย์ฉื่อนมา เพื่อให้เร่ร่อนพื่อโดยตลอด เร่ร่อนจึง
ว่าเรื่องเท่านั้น ไม่พื่อที่จะเบร่พื่อหรือมันโหนมาถึงเพียงนี้เลย
ข้าพเจ้าจะร้อพื่อกับบิดาของท่าน ให้จัดการไปคู่ ของกั๊ก
ได้ สมปรารถนา ท่านจงอย่าทำ กั๊กฉื่อนรักษาด้วยให้
เกิด เมื่อฉื่อนท้อจะเป็นหัวมดฉื่อนดังเก่า ผู้หญิงเห็นจะ
ได้รัก จ้องกั๊กพื่อตัวป้อมใจมาฉื่อนนั้นได้มีได้ จึง
ว่าเมื่อท่านบ่บ่ขระแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นอนางใจ ขอ
ท่านจงไป แจ้ง แก่บิดา มารดา ข้าพเจ้าให้ทราบ เกิด
บุญคุณของท่านทั้งนี้ จะมีอยู่ ถ้า ข้าพเจ้าจน ชีวิตหาไม่
เร่ร่อนจึงว่าท่านอย่าวิตกเลย เมื่อข้าพเจ้ารับ ปากแล้ว
ก็จะพยายามช่วยให้สำเร็จจงได้ ว่าแล้วเร่ร่อน ก็

จนเกิดโศกนาฏกรรม ช้างให้ ตามหอย พังว่า บุตร
ของท้าวหนี่แปงไว้ โจกรังตมคำขวัญแห่งนกยูง บัด
คง จักรีน ความรัก นาง เม่ง ขุ บุตรสาว ของ หุ่น หุ่น อยู่
ต่อมอดให้ เจ้าเจ้าชื่อนมมาบอกท้าวให้ ไปดู รือ เจ้า
เจ้าเห็นว่า หักหุ่นแปด เจ้าเมือง เห็นเช่น ชุนนางอยู่
ในบังคับบัญชาของท้าว ท้าวว่าท้าว ของนางเม่งขุให้
แก่บุตรของท้าว หักหุ่นก็งั้นไปอาวธิดได้ กบฏ
คือเจ้าเดียวก็ทิ้งได้ เป็นทองแผ่นเดียว กับขุนนาง ผู้ใหญ่
ซึ่งแปลถึงท้าวแห่งขุนนาง เสด็จ เรือง โขน ราช
เจ้าก็ไป บูร ชูรของเจ้าชื่อนมแห่งตัว เจ้าเจ้าชื่อนม
แปดไปพูด รือ กบฏหุ่น จักการ เรือง ท้าหมัด
หมิ่น ให้เจ้าไป เสียที่เดียว ตามหอย ได้ พัง มีความ
ยินดีนัก จึงว่าท้าว เขาชูร ในเรื่อง ชุนนางเม่งขุ
ปรากฏเขาเรณู จะให้รางวัลแก่ท้าวให้ ถึงขนาด เขา
ท้าวได้หยินไม้ทองปทุมมาแห่งเจ้าจ้าวเจ้าคอก การ
ที่เจ้าเจ้าชื่อนมไปนั้นกับเม่งขุของเจ้าเจ้าโดยตรง ด้วย
เจ้าเจ้าได้ ท้าวหน อยู่ ไปบังคับบัญชาของเจ้าหยินมก
หลายปีแล้ว ได้หยินได้ ความรักไว้ อุดหนุนเจ้าเจ้า
เป็นอันมาก เจ้าเจ้ายังไม่ได้ออกบท บุญคุณของเจ้า
หยินเตย ครั้ง นี้เป็น โอกาส ของ เจ้าเจ้าที่จะ ทบท
ได้แล้ว พงศ์เสนาห์ ก็ตามตามหอย ออกจาก บ้านตรง
ไปบ้านท้าวหน

ฝ่ายหินหุ้มทรมานว่า แสรหล มาหากก็ไม่พอใจ ด้วย
 แสรหล เปนพวก ของ ตำบหอย ชวนนางงอน คนพวกนี้
 กันหินหุ้มเข้านึก ไม่คิดเหมือนหมักกับปูน แต่เห็น
 ว่าแสรหลแปล่ปถุฆชาวของตำบหอย ซึ่งแปล่มีอำนาจ
 เห็นอ่อนน้อม ครั้นจะไม่ค่อยรบกับใคร จึงจำใจ
 ออกมารับรองพาเราไปข้างใน ให้คงได้ระตุรมา
 โดยงศุเบปณัตติ แต่หินหุ้มจึงถามแสรหลว่า ท่าน
 มาวันนี้มีอะไรสิ่งใดที่จะไว้รักษาเราๆ แสรหลตอบว่า
 ข้าพเจ้านำดาถอนประเสริฐมาให้ท่าน ด้วยบักฉ้วน
 กัดคนชั่วร้าย คนทำชั่วของตำบหอยช้วนนั้น มีความรัก
 ใครพอใจ นางเม่งจวนบุรีสาวของท่าน คนทั้งต้องได้
 ไปพบเห็นกัน เหมือนดาสราต เร่งเห่ง เหตุอันนั้นมา
 จนถึงที่กล่าวครวญถึงคนชั่วของ ท่าน จากตรอมใจ
 เจ็บโศกไม่เป็นอันกินอันนอน จนด้วย ท่านบุตรชาย
 กัดหญิงกั๊ก ย่อมมีประดังกั๊ก ที่ระปลัดกับบุตรของคน
 เดียวให้ท่านเห็น แสรหลกับหญิงที่จะเป็นสามีภรรยา
 กันได้ นั้น กัดเองได้ คู่ที่สมกันด้วยจึงจะเหมาะ อุปมา
 ดังเห็บรูก ก็ย่อม ต้อง มีเรือน ของ รอง กับ จึง คู่ควรกัน
 อันของนักบุตรชายช้วนตำบหอยนั้น มีรูปร่างงาม
 ประกอบ ด้วย สราทาทองสีดอ ถอดขึ้น ยากที่จะหา
 ได้เมื่อใด การทรงนี้ จึงว่าเป็นการสำคัญนัก ด้วย
 จึงนักตรอมใจจนสิ้นใจลง กัดถึงน้าการตายมาก
 กว่ารอด ท่านช้วนจึงไว้ให้ข้าพเจ้านำสาวมาตั้ง
 ถ่าทาน เพื่อระตุณไปไว้ให้ แสรหลกับระเชยเป็นทอง
 แผ่นเดียวกัน อนึ่งการระตุณก็ศักดิ์แสง ทั้งต้องฝ่าย
 ก็พลได้เมื่อนั้น เมื่อนั้นอ่อนน้อม เพราะฉะนั้น ขอทานจง
 กรุณารับหินของ ท่านช้วนอันไว้เถิด เพื่อกันเป็นการ
 ช่วยชีวิตของนักได้ ซึ่งเป็นการใด ก็สุดแต่จะเปนบุญ
 คุณน้อย ถ่าทานช้วนอันอีกดังนั้นด้วย หินหุ้มได้ฟัง
 ดั่งนั้นจึงนึกใจว่า ตำบหอยนั้นเปนขุนนางงอน
 พวกราชบุตร เร่งดา อัย ทุกคืนวัน ถึงจะมี ยศศักดิ์สูง
 เปนผู้บังคับบัญชา เห็นเราๆ ที่ทำนายน ยินดี ถ่าถากถอด
 ยศชั้นนั้นไม่ เมื่อ หินหุ้ม คิดตกลงใจไว้แล้ว จึงพูดว่า
 ความเร่ง ที่ท่านมาพบ ถ่าถอก ขอขอบใจท่านเถ
 ท่านช้วน เปนอันมาก แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าเราบุตร
 สาวข้าพเจ้าย่อมอายเยาว์วัย ข้าพเจ้ายังไม่พออายุพอ

มีสามีไปพ้นจากอกท่าน ขอท่านช่วยนำความ ไปแจ้ง
แก่ท่านขุนอาน ความคำที่ราฟเจ้าว่านี้เกิด แร่น
เห็นเห็นพุนพืดพิศพิศ จะไม่ยอมให้บุตรสาว จึงทำเป
พุนว่า การเรือนนี้สำคัญอยู่ ท่านไม่ควรจะ
ลงใจให้ยุ่งนัก ราฟเจ้า อย่ากระ จอเคอม ท่าน โค
ถานเปนคนก้นเองว่า ถ้าท่านไม่ยอมยกบุตรสาวให้ จง
คิดจงใจ ซึ่งท่านจรรวราชการเปนธุรง ค่อไม่
ก็เห็นคงพายเชื้อว่าค่นไปไม่ทอด เมื่อท่านไป
คิดดังนี้ ในภายหลัง ท่านจะคิดเสียใจไปน อ้น มา
เห็นเหตุได้ พึงกับนี้คิด โขระ จึงว่า การส่ อดุดาว่า
ต้องเสียดับความรดาฝ่ายหญิงจะยินยอม สามีใจ จึง จ
ขอบ ซึ่งท่านจะเอาอำนาจขุนอานมา เรา เล่น อัย
ซู่ก็เกิดมื่อ เราหาพาคดไว้ไม่ เราบิราชการอยู่
ทุกต้นนี้ก็ด้วย มันใจอยู่ ในความส่กิจกรรมของเราร
ประการ ประการที่หนึ่ง เราไม่ได้ ทำการ สด ราช
บังหลวง ประการที่สอง เราไม่ได้ ข่าระคิดความ
โดยไม่เปรวม ประการที่สาม เราไม่ได้ รับ สิบ
เห็นแก่หน้านี้ โค เพราะฉนั้นเมื่อเราไม่เประพฤติ
กรรมส่าประการคัง ว่านี้ ขุนอานจะมาหาเหตุได้ว่า
อะไรแก่เราได้ แลขุนอานก็เปนข้าราชการ ซินนี้ โห
จะมาเป็นศักรคอยหอบผิด ด้วย เรื่องการ ส่ บุตรี สาว
ของขุนนางนี้ น้อยไม่คงคังนี้ เรายิ่งมองไปไม่เห
เลย ท่านจงอย่าไปบอกแก่ขุนอานเกิด ว่าเมื่อเร
ลงได้ตั้งเวลาไปแล้ว จะไม่มีคำต่ออีก เปน อัน
เรเห็นเห็นว่าเห็นพุนคนซื่อ มักจะพุดคำหว่านไม่
เกรงกลัวใคร ครั้นนี้ควรจะพุนพืดสนธิให้ เปนไปค
ความประสงค์ คงไม่ได้ เปนแน่แล้ว จึงลุกเคิร ออกจาก
บ้านไปเสียเลยๆ โดยมิได้ ว่าลา

ฝ่ายเร่ร่อนกลับไปถึงบ้าน ก็ตรงเข้าไปหาสามหอย
ที่ขังใน คามหอยเถื่อนเร่ร่อนมี ดินนา ผิด ปกติจึง
ถามว่า ท่านไปรอบรู้ตัวของท่านหมีตัวเร่ร่อนไม่ แะ
หมีจึงเล่าเรื่องที่ไปพูดกับหมีหุน เถื่อนหมีดอมกับครอบครัว ไม่
ยอมยกนางเม่งจู ให้มัน ให้สามหอยฟัง คดอกรุก รื้อ คำ
แต่พูดเอาใจสามหอยว่า การที่หมีหุนมีอาชว วัชความ
ประดังก็ตรงเพราะมัน จำต้องหากินทำ นมื่อเสีย จง
ไต่ ส่วนทางกัจฉินนั้นเป็น พนักงาน ของ เจ้าพ่อเอง
จะไปปลอมโยนเอาใจให้ คิดกินนางเม่งจูต่อไป

ฝ่ายส่วนหอยทราบว่ามีเหตุไม่ยอม ยก บุตรีสาวให้
กับบุตรของคฤหบดีมีความโกรธ จึงว่าเรา จะหาเมีย
สักคนหนึ่งไม่ได้เลยจริงๆ จึง ต้อง ไป พงวด พงวด รัก
กับอีกชนชาติ เช่นนั้นนัก ท่านขึ้นเสด็จขึ้นไป ปลอบ
เอาใจบุตร ข้าราชการไว้ ได้ว่า เราจะต้องหาหญิงที่
งามกว่านางเม่งจู ให้ เปรียบกรวยในเร็ว ๆ นี้ ข้าพ
เพนทวยร้อนไปก่อนเลย แสร้งกับบิดาใครออก มา ที่
ห้องงวนกัก ๆ เห็นแสร้งกับถามขึ้นก่อนว่า ท่านไป รอ
นางเม่งจูสำเร็จๆ ไม่ แสร้งถามก็ควรจะตอบว่าไม่สำเร็จ
แล้วพูดปลอบโยนว่ากิด ต่อไปว่า กงจื้อคนดีไปเกิดคือ
ร้อนกับนางเม่งจูด้วยเหตุใด อันเนื่อง ใจจริงผู้คนที่ทั้ง
แผ่นดินยอมรับ ก็ยังว่า เปนมีชั่ชั่คนไปด้วยหญิง
งาม เมื่อมีจากนางเม่งจูหญิงคนที่ประกอบด้วย รูป
ร่างลักษณะงามกว่านางเม่งจู ก็ยังมีอีกคนไป คำไป
รายน้อยกว่า หกก็ชั่ชั่หม่อมหายาก แต่หญิงงามนั้น
ได้ ไม่ ยาก เลย กงจื้อ ก็ เปน ผู้ ชาย เปรียบ ดัง ข้า
เปิดออก ตก ที่ โหนดงอก ที่นั้น จะ บรรพการไป
กับผู้หญิงคนหนึ่ง งวนกัก ทราบว่า ความ บรรพการ
ของตัวไม่ สำเร็จ ก็มี ใจ ผิด แห่งใด ชบ หัวใจ ต้อง
ให้ พวดง พุด ว่า ถ้า ข้าราชการ กับ นาง เม่งจู ไม่เคย
เป้นเนื้อคู่ ข้างหม่อมร้อนขึ้นมาแล้ว เหตุใดเพนทวย
(อดใจ)

สืบข่าวแหวน

๕๕ สมได้ ออกคำสั่งไปยังทางเรือต่าง ๆ ที่คงยังตาม
ชายฝั่งทะเลไว้ ขอให้ พวกได้ยื่นพยานงานคอยตรวจ
ตรวจตามลำตมู ซึ่งเมื่อ กรมภายในได้ทราบเรื่องภายใน

กระทอมว่า ฉันคง ย้าย ไม่ ทางไกลจากงานนี้หรอก
 เมเนเจอร์คนใหม่ทบทวนตัวเราหมด โด่งดังหนึ่ง ภาย
 ในกระทอมหน้าตัวเราด้วย เรารู้ของเรามาก
 ใจกว้างแบบเรียมะธิดา สมกับงานรองผู้จัดการได้โด่งดัง
 จิตใจชายช่อนี่มากด้วย ชั่วคราว ฝ่ายทางนอกกระ
 ทอมได้ ก็ส่วนดอกไม้สดนั้นถึงกับหอมฟุ้งกระหอบ
 นิดก็อยู่ ทุกเช้าทุกเย็น ภายในส่วนดอกไม้มีเกสร
 เล่มระย้าลงของเด็ก ๆ เกล็ดเย็ดออกไป คนที่นำพิด
 พิดแล้วไปเลี้ยงนก ก็จากส่วนข้างออกไปทอ
 จรดเห็นหน้าตัวเมเนเจอร์ ซึ่ง นกต่างโอดเสียง อยู่นาน
 อย่างน่าฟังนะ เราหนึ่งคน มาทออยู่ ทนได้
 สมกับคนที่โด่งดัง โด่งดังจริงไป ส่วน การประ
 พินสาวซึ่งกำลังคงจะมีความจริงใจ แล้วผู้ใด
 โด่งดังของออกมาถึง พี่พินพาหนะคน เห็นนะ จะ พอด
 ด้กับปลาปัดนพฤตวัน ไปด้วย.

[illegible]

1945

ราชเจ้า หรือ ขั้วทอง อยู่ ปาก
 พระตำหนัก ราชันย์ กับ ขั้วเหล็ก เสา ธงชาติ
 ดึกแห่งหนึ่ง ได้ ถึง ของ เสว
 ขาดุมเนียมอย่างงดงาม ไม่พบใคร
 ๕๐ มนุษย์ คนเข้ามาแล้ว ราชาน้อม
 ธำมภ์ แต่มี ครีของกระเบื้องแดงตั้งตรง
 ต่าง ๆ ดึก มาดเรียบ มาดมดไว้ ได้
 โกรทักที่ ๑๑๓-๑๑๔

а б, в, г, д а, и м, н

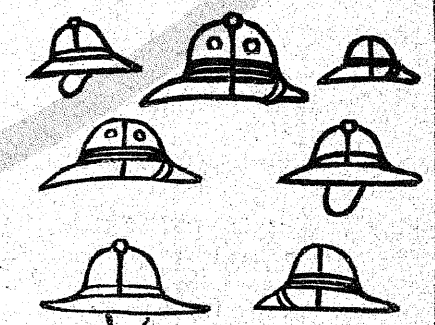
ขายลดราคา

ឆ្នាំ ២០០២ រោង ១

๒๖๕
วงเวียนนั้นจนถึงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ทั้งเพื่อภาค ถนนเยาวราช

4 1 6 4 1 1 1 1

4 1 64 01 01

(ต่อจากวันที่ ๑๙ กันยายน)

ฝ่าย เดียวก่าย พัก อยู่ ใน เมืองหลวงสงคามัน
พอ เสาร์จวนแล้ว ก็ตามตั้งเฮ็ด เพื่อนฝูงทั้งปวงถนัด
ไปเมืองเชียง ครั้นถึงเช้าไปค้ำนางเฮียดได้เข้า
ร้องเกิดขึ้น ให้ฟัง โดยตลอด นางเฮียดเห็นบรุษชาย
พินโทษ ถัดมาได้ ทั้งใด เดื่อนยักด้วยจิตใจเป็นอันมาก
เดียวก่ายพักอยู่ ที่บ้านเดือนหนึ่ง ครั้น ถึงวัน เดือน
หก วันหว่ากัฟนาง ย้อยด้วยนางฮ้อยจึง แดกหัก
จจะจึงเคียดฮัก ออกจาก เมืองเชียงไป รับราชการอยู่
เมืองกังซอตามรับสั่ง เดียวก่ายมีนิสัยชอบ โยนเต
โอบล้อม ฮาวี จึงเป็นที่ รัก ของ รุนนางเสวยฮูว ทั้งไป
จน ทั้ง เดียว กง ก่าย พัก ณ นาง ฮ้อย จึง แดกหัก ว่า
เราได้ ตั้งใจจะถามเจ้านางเฮียดใหญ่โตใจจึงได้ ไป
จากนั้นก็เคียด เคียดอยู่เสียดกับรูปร่างๆ จึงฮ้อมไป นาง
ฮ้อยจึงบอกว่าเป็นเพื่อนกับบิดาข้าพเจ้า ครั้น
ทราบเรื่องจึงเอาเงินมาวาง ให้ เก่ายโรงรับ บิดาข้าพเจ้า
ไป แล้วจะ จด การแต่งงาน ให้ แด้วพเจ้าบอกกับเข่าว่า
ได้ คิดคงได้ ก็ห้ามเสียด้วย เราจึงออกเงินส่งมา
เดื่อด้วยคนมาให้ฮ้อย เป็นเพื่อน ข้าพเจ้าได้ครองด้วย
ความ รักอาญ คอยรับความสุข จากท่านฮ้อย ที่บ้านนั้น
หลายปี ครั้น ได้ทราบว่าท่านเป็นขุนนางกลับมาอีกก็คิด
ว่าคงได้ รับความสุขด้วยกัน ก็ท้าวหาคิดถึงข้าพเจ้า
ไม่ ถอดไปแต่งงานเสียกับหญิงอื่นแล้วพเจ้ามีความแค้น
ใจนี้จึง คิดเอาไป ในห้องของท่านคิดว่าจะเสีย แต่

[illegible][illegible]

แปล ของ ใคร ?

ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เห็นว่า แปลของกรมนี้ คง ราคา ถ้อยคำ
นิยมอย่างสูงของ ผู้จัดทำ แต่ในระหว่าง พิจารณาความเกิด
ทั้ง ได้ รับ ราคาแพง แบบจกไม่ชัด บัดนี้ นำแปล ที่ ยินดี ด้วย ขอ
คง ได้ ตรวจ เข้า มา เพียง เด็ด น้อย แต่ คำ ที่ ขาด คำนวณ ยิน มา
ยังไม่ คำนวณ แก่ กรมนี้ คนหนึ่ง มี เครื่องพร้อมสรรพราคา เพียง
๘๕ บาท

กรมตรวจราชการ มหาดไทย เห็นว่า แปล ซึ่ง ที่ นำ พิจารณา ใคร จะ ได้ ชัด ว่า แปล
แล้ว

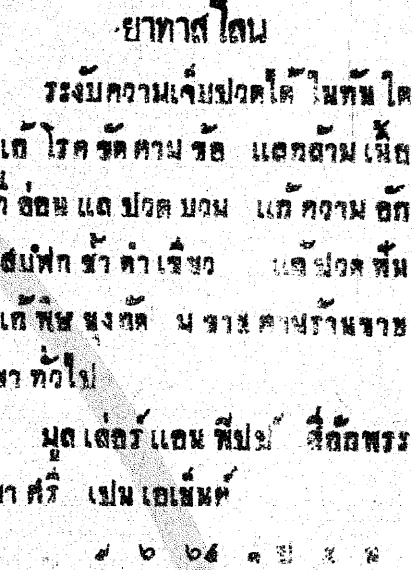
ทาง เทพ นคร พา นิธิ

(สหภาพเหล็กกล้า - โรงเหล็ก รท รว)

โทรศัพท์ ที่ ๕๕๗

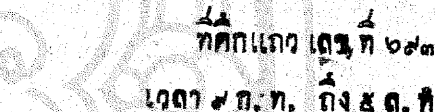
๒๕๐๖๔๓

၇၆ နှစ် အထိ ရောက် ခဲ့ အောင် ကောင်း

[illegible]

กระทรวง ทหารเรือ

ประกาศศาลจังหวัดชุมพร
คดีแพ่งที่ ๑๘/๕๖๔
ด้วยคดีแพ่งระหว่าง นายค
(จำ) โจทก์ นายปก (จำ
เลย เรื่องฟ้องเรียกเงิน แดค
ย คดี น.ค.พิพาทจำนองที่ สด
ความเวลาหมาย บังคับ ให้จำ
คุกทรัพย์ ให้โจทก์ตามคำพิพ
โจทก์จำเลยทั้ง ๒ ฝ่าย ได้ลง
รณลงว่า บัดนี้ นายเกษมสมบูรณ์
ทนายจำเลยขอรับมรดกของ
นายคำยั้งโจทก์ และได้อธิ
ให้ศาลเรียกนางเฮียสีภรรยา
รับมรดกของนายปก จำเลย
ความที่ น.ร.ร้องต่อไปว่า ศาล
ได้จัดการส่งหมายกับศาล
ร้องให้แก่ นางเฮียสีภรรยา
เมื่อวันศาลประกาศว่า จังหวัด
อันเป็นที่อยู่เดิมแล้ว โ

โดยนบธรรมนพธรรม
ธรรมมา ผา ถัด ภา
ทวย ทศ ภา ภา ถัด
ภาของภาแห่งภา ภา
ภาภา ภาภาภา ภา
ภาภา ภาภา ภาภา
ภาภา ภาภา ภาภา

ม. ชต. ของ เสวี่ หง หตง
ฝ่าย ช. งาม ต. งาม
ก. งามตามวันทว. ไป
ม. ชต. ของ เสวี่ หง หตง
ฝ่าย ช. งาม ต. งาม
ก. งามตามวันทว. ไป

นางเอี้ยต้อยพฟไปอยู่ที่กรุงเทพ
รับ มรดก ความ ใจไม่ รู้ จัก
และ ไม่ สามารถ จร นั้ หมายถึง
เจ้า คำร้อง ดัง ให้ แก่นางเอี้ยต้อย
ขอ ให้ คำตบประดาที่ เรียก โดย ท
มี สือพินพิ
เพราะฉนั้น จึงประกาศทางห
พินพิ แทน การ ส่ง หมาย ให้
มี สือ ทราบ พัด กา นาง เอี้ย
ความ ประสงค์ จร เนบ คู้ ความ
รับ มรดก ความ ใจท หรือ
คำตบประดาใด ก็ให้ มา ยศ
มี คำ ตบ ได้ ภาย ใน กำ หม
มี แก้วม ประดาสี (ด้าน
หรือรับได้ คำ ตบ ดัง หวด ร พ
ประกาศมาตามรอบ ที่ ๒ กับ ย
พระพุทธศักราช ๒๔๖๓
หลวงพิทยปญญา
ผู้พิพากษา
๗ ๖ ๒๕

๕
ณัฏฐ์ หอมเกตุ
อง ห้าง อวตมิก
บุ๋ม ทัดที่อุด แดงกษา
ธิดา คงงาม
มี จันทนัย ทวีไป
เจนต์กำปนี
วรารวงษ์ ปณเณ็นท์

บางรัก แล ตำราชู ทลาดบ้าน หมอ

1945年10月1日

॥ ७५ ॥

กัมปต่าง

การประมงสัตว์

สารนิพนธ์รายวัน

ตาม เรียง ตาม เจ้าต้น ต้น เอย

๑๐๐,๐๐๐ บาท

คือ อนุญาตเจ้า การ แข่งขัน

ตั้ง เดือน พฤศจิกายน - ของเดือน

รศ. ๒๕๖๕ กรุงเทพมหานคร มีจำนวน

ที่ ทาง บ้าน วิเศษ พานิช ประชุม

ตามเขต กรุงเทพฯ เมื่อวัน เดือน

การ เชิญ เรือ จะ มี ค่า อย่าง น้อย

๕๐๐ บาท ถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท

บริษัท แมงกีสยาม สยาม

ตั้ง โดย พระบรมราช อนุญา

มี ต้น เรียกเต็ม ๓,๓๐๐,๐๐๐

มี ต้น ต้นของ ๑,๐๐๐,๐๐๐

คณะ กรรมการ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว, พระ

ราชินี, พระบรมราชินีนาถ, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

ราชกุมารี, พระราชโอรส, พระ

โรงเรียนกรุงเทพ	
วันวัน อังคารที่ ๑๙ ถึงศุกร์ที่ ๒๒	
๑ ข้าว	๑ ม้วน
๒ บลูฟิชคอม ๓-๔	๔ ม้วน
๓ เมฆทองทราย (โกลด์)	๒ ม้วน
๔ ไซโคดอนที่มีทรายทอง (โกลด์)	๒ ม้วน
๕ คอลเลกชัน	๒ ม้วน
๖ ซองผักคอม ๕-๖	๔ ม้วน

โรงเรียนกรุงเทพ	
วันวัน อังคารที่ ๑๙ ถึงศุกร์ที่ ๒๒	
๑ ข้าว	๑ ม้วน
๒ บลูฟิชคอม ๓-๔	๔ ม้วน
๓ ไซโคดอนที่มีทรายทอง (โกลด์)	๒ ม้วน
๔ บลูฟิชคอม ๕-๖	๔ ม้วน
๕ คอลเลกชัน	๒ ม้วน
๖ เมฆทองทราย (โกลด์)	๒ ม้วน

โรงเรียนกรุงเทพ	
วันวัน อังคารที่ ๑๙ ถึงศุกร์ที่ ๒๒	
๑ ข้าว	๑ ม้วน
๒ ข้าวดำที่ ๑๓ คอม ๑-๒	๔ ม้วน
๓ ในระหว่างทราย (โกลด์)	๒ ม้วน
๔ คอลเลกชัน	๒ ม้วน
๕ ข้าวดำ	๒ ม้วน
๖ ยอมทำหรือยอมตาย คอม ๑-๒	๔ ม้วน

โรงเรียนกรุงเทพ	
วันวัน อังคารที่ ๑๙ ถึงศุกร์ที่ ๒๒	
๑ ข้าว	๑ ม้วน
๒ ยอมทำหรือยอมตาย คอม ๑-๒	๔ ม้วน
๓ นายเรือใจร้าย	๒ ม้วน
๔ ข้าวดำ	๑ ม้วน
๕ ไม่พบยาบาท (นาเค)	๑ ม้วน
๖ ข้าวดำที่ ๑๓ คอม ๑-๒	๔ ม้วน
๗ ข้าว (นาเคที่ ๑๒)	๑ ม้วน

โรงเรียนกรุงเทพ	
วันวัน อังคารที่ ๑๙ ถึงศุกร์ที่ ๒๒	
๑ ข้าว (นาเคที่ ๑๒)	๑ ม้วน
๒ ข้าวดำ (นาเคที่ ๑๒)	๑ ม้วน
๓ นายเรือใจร้าย	๒ ม้วน
๔ ยอมทำหรือยอมตาย คอม ๑-๒	๔ ม้วน
๕ คอลเลกชัน	๒ ม้วน
๖ ข้าวดำที่ ๑๓ คอม ๑-๒	๔ ม้วน

โรงเรียนกรุงเทพ	
วันวัน อังคารที่ ๑๙ ถึงศุกร์ที่ ๒๒	
๑ ข้าว	๑ ม้วน
๒ ข้าวดำที่ ๑๓ คอม ๑-๒	๔ ม้วน
๓ ในระหว่างทราย (โกลด์)	๒ ม้วน
๔ คอลเลกชัน	๒ ม้วน
๕ ข้าวดำ	๒ ม้วน
๖ ยอมทำหรือยอมตาย คอม ๑-๒	๔ ม้วน

โรงเรียนกรุงเทพ	
วันวัน อังคารที่ ๑๙ ถึงศุกร์ที่ ๒๒	
๑ ข้าว	๑ ม้วน
๒ ข้าวดำที่ ๑๓ คอม ๑-๒	๔ ม้วน
๓ ในระหว่างทราย (โกลด์)	๒ ม้วน
๔ คอลเลกชัน	๒ ม้วน
๕ ข้าวดำ	๒ ม้วน
๖ ยอมทำหรือยอมตาย คอม ๑-๒	๔ ม้วน

โรงเรียนกรุงเทพ	
วันวัน อังคารที่ ๑๙ ถึงศุกร์ที่ ๒๒	
๑ ข้าว	๑ ม้วน
๒ ข้าวดำที่ ๑๓ คอม ๑-๒	๔ ม้วน
๓ ในระหว่างทราย (โกลด์)	๒ ม้วน
๔ คอลเลกชัน	๒ ม้วน
๕ ข้าวดำ	๒ ม้วน
๖ ยอมทำหรือยอมตาย คอม ๑-๒	๔ ม้วน

โรงเรียนกรุงเทพ	
วันวัน อังคารที่ ๑๙ ถึงศุกร์ที่ ๒๒	
๑ ข้าว	๑ ม้วน
๒ ข้าวดำที่ ๑๓ คอม ๑-๒	๔ ม้วน
๓ ในระหว่างทราย (โกลด์)	๒ ม้วน
๔ คอลเลกชัน	๒ ม้วน
๕ ข้าวดำ	๒ ม้วน
๖ ยอมทำหรือยอมตาย คอม ๑-๒	๔ ม้วน

โรงเรียนกรุงเทพ	
วันวัน อังคารที่ ๑๙ ถึงศุกร์ที่ ๒๒	
๑ ข้าว	๑ ม้วน
๒ ข้าวดำที่ ๑๓ คอม ๑-๒	๔ ม้วน
๓ ในระหว่างทราย (โกลด์)	๒ ม้วน
๔ คอลเลกชัน	๒ ม้วน
๕ ข้าวดำ	๒ ม้วน
๖ ยอมทำหรือยอมตาย คอม ๑-๒	๔ ม้วน

หนังสือภาพยนตร์สยาม เล่ม ๒๓๓ แต่เล่มต่อไป ไม่ทัน ต้องการ ซื้อราคา ถูก ๆ แลดูเชิญไป ดู หนังสือแล้วเสีย เสีย ท่านจะ เสีย ราคาเพียง ๑๐ สตางค์ เท่านั้น
แต่ เลื่อน ได้ ตามชอบใจด้วย

ผู้จัดทำ นาย ป. เสงี่ยม